

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 24-06-18

Col.lecta:	91,89
Caixetes ciris	48,21
Caixetes:	68,44
Caixetes Càritas:	10,20

Diumenge **8 de juliol, XIV Durant l'Any**
Ez 2, 2-5; Sl 122; 2Co 12,7-10; Mc
6, 1-6

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a les famílies de Emília García Frias, de 80 anys; i a la de Josep Cols i Mestres, de 96 anys.

HORARIS DE MISSA

Dissabte, a les 8 del vespre
Diumenge, a les 11 del matí

C.E. ANEM A CAMINAR

Dilluns dia 2, es troben els caminaires dels quarts dilluns a la vinya d'en Pere a fer el final del curs.

(segueix de dins)

I em fixo en el Salm d'aquest diumenge, el 33, molt en aquesta línia:

“He demanat al Senyor que em guiés; ell m'ha escoltat, res no m'espanta” que em fa pensar també que no ens hem d'oblidar de pregar. Jesús ens ho deia i ens ho mostrava amb la seva actitud. Doncs fem-ho! I amb el convenciment que ens escolta i amb els braços oberts a acceptar allò que

ens porta la vida, no amb resignació, sinó amb empena i confiança d'ensortir-nos: “res no m'espanta”.

“Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum, i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits”

Penso que la fe, per més humil que ens la sentim, és un regal, és llum i és ferma en el nostre camí. Aturem-nos del brogit del dia a dia i no ens oblidem de pregar.

M.J.H.

ECONOMIA PARRÒQUIA MES DE JUNY

Saldo maig **3.644,40**

Ingressos

Col.lectes	348,11
Caixetes	229,71
Ciris	254,12
Total ingressos ..	1.040,90

Despeses

Com. Bancs	9,50
Neteja Nova Llavor ..	94,38
Telèfon	76,74
Ciris	787,61
Flors	18,00
Llum	462,54
Mat.Oficina	9,90
Total despeses ..	1.458,67

Romanent juny **3.226,63**

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

1 de juliol del 2018

Núm. 751

Diumenge XIII Durant l'Any Any B.

Jesús, restaurador de vida!

L'evangeli d'avui ens remet, com altres passatges prou coneguts, als miracles. Sempre són situacions prou didàctiques que, més enllà de la seva discutida literalitat o no, ens volen transmetre un missatge de fons bastant més profund. Les circumstàncies, en la seva part més extrema, recorden molt la resurrecció de Llätzer. En aquest cas hi ha una component de sensibilitat afegida, ja que es tractava només d'una nena, filla d'un cap de sinagoga. La seva mort resultava incomprendible per a tothom.

A cadascuna de les circumstàncies que es narren a l'evangeli es contraposa una visió de fe, d'una certa transcendència, d'esperança. Cadascun dels afectats pensen que només amb la presència física de Jesús, això serà suficient perquè canviï la seva sort. Però Jesús sempre els respon en una línia molt similar: és la teva fe qui t'ha salvat. Però Jesús, possiblement, més que de la vida com estat físic, ens està interpel·lant perquè refem la manera com vivim. Segurament, amb aquestes paraules, Jesús ens vol fer adonar de la radicalitat del seu amor i que només avantposant el seu guiatge davant la resta de les coses és com també aconseguirem que s'escampi aquesta nostra estimació i entrega als altres, a tot el que ens envolta. Igual és aquest el veritable pas a la vida al que ens interpel·la Jesús i que es manifesta a través dels paralítics, dels cecs, dels epilèptics o inclús dels difunts que ens narren als Evangelis. Encara que, per ser sincer, mai he acabat d'entendre del tot quina necessitat hi ha de recórrer sempre a aquest tipus d'imatges. Potser és que realment hi ha quelcom més i tampoc ens adonem.

FULL INFORMATIU

D.P

Lectura del llibre de la Saviesa Sa 1, 13-15; 2, 23-24

Déu no ha fet la mort ni troba cap gust a destruir els qui viuen. Déu ho ha creat tot perquè existeixi: les coses creades són saludables, no contenen cap metzina que mati. La terra no és el reialme de la mort, i els justos són immortals. Déu ha creat l'home perquè sigui incorruptible, l'ha fet imatge d'allò que és ell mateix. Però la mort ha entrat al món per la malícia del diable, i els seus partidaris l'han de sofrir.

Salm responsorial 29

Amb quin goig t'exalto, Senyor. / M'has tret a flor de l'aigua quan m'ofegava, / i no has permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'has arrencat de la terra dels morts / quan ja m'hi enfonsava m'has tornat a la vida

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia.

Escolta, Senyor, compadeix-te de mi; / Ajuda'm, Senyor. / Has mutat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, et lloaré per sempre.

Lectura de la segona carta de san Pau als cristians de Corint 2C, 7. 9 .13-15

Vosaltres teniu de tot en abundància: fe, eloqüència, coneixement, sol·licitud plena i l'amor que de nosaltres heu rebut. Tingueu també ara una generositat abundosa. Coneixeu prou bé la generositat de nostre Senyor Jesucrist; ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, patíssiu estretors: hi ha d'haver igualtat. En el moment present, allò que us sobra a vosaltres ha de compensar el que els falta a ells, per tal que, un dia, allò que els sobri a ells compensi el que us falti a vosaltres. Així s'arribarà a la igualtat, tal com diu l'Esriptura: Ni en sobrava als qui n'havien recollit molt ni en faltava als qui n'havien recollit poc.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc Mc 5, 21—24. 35-43

En aquell temps, Jesús travessà el llac amb la barca i va tornar a l'altra riba. Molta gent es reuní al seu voltant, i ell es quedà vora l'aigua. Llavors arriba un dels caps de la sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llança als peus i, suplicant-lo amb insistència, li diu:—La meva filleta s'està morint. Vine a imposar-li les mans perquè es curi i visqui. Jesús se n'anà amb ell. El seguia molta gent que l'empenyia pertot arreu. Mentre Jesús encara parlava, en van arribar uns de casa del cap de la sinagoga a dir-li:—La teva filla s'ha mort. Què en trauràs, d'amoïnar el Mestre? Però Jesús, en sentir aquestes paraules,

digué al cap de la sinagoga:—No tinguis por; tingues només fe. I no va permetre que l'acompanyés ningú, fora de Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a casa del cap de la sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i feia grans planys. Entra a la casa i els diu:—Què són aquest aldarull i aquests plors? La nena no és morta, sinó que dorm. Ells se'n burlaven, però Jesús els treu tots fora, i pren només el pare i la mare de la nena i els qui l'acompanyaven, entra al lloc on era la nena, l'agafa per la mà i li diu: “Talita, cum” que vol dir: «Noia, aixeca't.» Al instant la noia es va aixecar i es posà a caminar. Tenia dotze anys. Tots quedaren sorpresos i no se'n sabien avenir. Però Jesús els prohibí que ho fessin saber a ningú. I els digué que donessin menjar a la noia.

Salmo responsorial: 29

Te ensalzaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / dad gracias a su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre.

“Ell m'ha escoltat”

Us explicaré un secret: a la meva cartera porto retallat del full parroquial dos Salms que per mi són especialment inspiradors. Qualsevol que em conegui fora de l'àmbit parroquial dirà que sóc una mica “frikí”... Doncs deu tenir raó! Un és el 130: “Em mantinc en una pau tranquil·la, com un infant a la falda de la mare, tot esperant els vostres dons”. L'altre és el 23, molt conegut: “El Senyor és el meu pastor, no em manca res...” Són salms que expressen una actitud de fe que per mi és essencial per la vida, especialment enfront les dificultats: la serenor, que ens permetrà afrontar les dificultats i prendre decisions, i la confiança, com a actitud vital que sempre ajuda.

(continua al darrera)